

בבית המשפט תמחזוי בנסיבות

בעניין:

עוזמי אנדראס – ת.ז. 037302791

ט"ז 6/6 -02-17

היכל המשפט בנתניה

עו"י ב"כ אחמד מסאלחה – משרד עורכי דין ונתרויינס [מ.ר.

[מספר:] 6897] שרות לכהן (117)

מרחוב העליה 3 • ת.ד. 2262 • עפולה 1839203

טלפון: 04-6421551 § פקסミיליה: 04-6421553

נתקבל/נדזק

מבחן

התובע

ג א ד

מ.ש פריש מarketting 2015 בע"מ – ח.פ. 515205649

ת.ד. 417 • דיר אל-אסד 2018800

הנתבע

מהות התביעה: עלולות צרכנים לפי התקנות בריאות הציבור, חוק התקנים, צו הגנת הצרכן
 חוק הגנת הצרכן, חוק החזויים, פקוחות הנזקים, חוק עשיית עושר ולא במשפט,
 וחוק סוד: כבוד האדם וחירותו

סכום התביעה האישית: 40 ש"סכום התביעה היעצוגית: 3,000,000 ש"כתב תובענה ייצוגיתמבוא

1. התובע מוכבד להגשים בבית המשפט הנכבד כתוב-תביעה זו בתובענה ייצוגית כמפורט
 בהוראות חוק תובענות ייצוגיות, רשותו – 2006 ובתקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע – 2010.

2. התובע יהיו מייצג במסגרת תובענה זו עיי בא-כחוו, כמפורט בכותרת כתוב-התובענה,
 וכותבו להמצאת כתבי-דין תהי: כנותבת בא-כחוו הניל.

3. כל הטענות העובדיות הנטען במסגרת כתוב-תובענה זה, נטען בהשלמה הדידית; כל
 הטענות המשפטיות, הנטען במסגרת כתוב-תובענה זה, נטען בהשלמה הדידית, אולם
 היכן שהן לא מתיישבות ביניהן, הן נטען להלופין.

הצדדים

4. התובע הינו תושב נצרת והיה צרכן ו/או ל��וח של הנتابעת בכלל ושל המוצר נשוא התובענה דען עד לקרוות האירוע שיתואר להלן.

5. הנتابעת הינה חברה גדולה וותיקה העוסקת במסחר סיטונאי וכן בייבוא ושיווק משקאות ומוצרי מזון שונים.

ענינה של התובענה

6. התובענה דען ענינה בסיפור מעשה חמוץ הנעשה בצורה שיטותית ומכוונת תוך הטיעת צרכנים, אינט בחירותם וכן עושקים וניצול ברווחם בעיטה כאשר הנتابעת מרשה לעצמה להימנע מסימון המוצר בגין להווארות תקנות בריאות הציבור וכן בגין לתקינה הישראלית הרלוונטית. מטרת הנتابעת מכל האמור היא לזכות ביטרון יחסית ובתחורות בלתי הוגנת לטובתה עת שהיא מסתירה מעניין הצרכנים עובדה ו/או נתון שיש בו כדי להכריע את הקפ' לצורך/לרכוש את המוצר או להלופין להימנע מצריכת מוצריהן של חברות המשווקות מוצרים זהים ובכך למקסם את רוחה תוך הצגת המוצר כבעל יתרון יחסית ברמת האיכות ו/או התועלת שאמור הצרך להפיק מצריכתו בעוד שידיעת הדברים לאמיותם יש בה כדי להפחית באופן משמעותי מערכו ו/או מאיכותו של המוצר.

7. זכויות הצרכנים, בrama המדינית והכלכלית, הן בראש מעניות של חברה דמוקרטית ומתקנת הפעלת לא לאות לשמר מכל משמר על אותן זכויות שברירותן פן תנוצלנה על ידי תאגידים וודפי בצע ושרה המנצלים את כוחם העצום מול חוסר אונים של הצרכנים.

רקע עובדי

8. התובע נהג במשך שלושה חודשים לרכוש, באמצעות המרכולים והחניות השונות ולערוך את מוצר הנتابעת, קרי, "משקה מגז בטעם ביתר לימון" בתוכלה של 250 מיל המובי מותוריכה ומושוק במדינת ישראל על-ידי הנتابעת.

9. התובע נהג לצרוך את המשקה של הנتابעת באמונה/UIורת שהוא המשקה הנ"ל מכיל רכיב של פרי וזואת לאחר בשום מקום לא צוין על-גביו המוצר כי אינו מכיל פרי; התובע בהיותו צרכן ממוצע לא יכול להבין מדוע ברשימתרכיבי המוצר אין מכיל פרי; התובע בהיותו נשף באחת החזדמנויות לעובדת כי קיימים מוצרים שונים המשווקים בשוק שבטעמי פרי, של חברות מותחרות, המנסנות את מוצריהם באופן שונה ומכלות על-גביו האריזה את חסימון אינו מכיל פרי כדוגמת חברת טמפו משקאות בע"מ אשר משוקת בין השאר גזז

בטעם לימון לים (להלן: "קען") עם סימון כדין ב- "לא מכיל פרי", במקורה דין הנتابעת משוקת את משקה ועל פי המסומן ברישימת הרכיבים לא צוין כי המשקה אין מכיל פרי.

10. לאחר קרות האירוע המתוואר לעיל הריגש התובע עד כמה הזכרן חסר אונים מול התאגידים המשחררים כדוגמת הנتابעת והחליט לפנות ליעוץ משפטי מותאים בכך לבדוק אם הנتابעת נהגה ונוהגת לשמנן את המוצר כדין.

11. הבדיקה אשר נערכה העלה נתונים קשים שלא ניתן להיווצר אדיש אודוניים כי הנتابעת למעשה חפירה ומפרה באופן שיטתי וקבע את חובת סימון המוצר כמתחייב מותקנת בראיות הציבור ומהתקינה הרולונטית.

12. התובע שומר לעצמו את הזכות להוסיף, ככל שייהה ולאחר קבלת מלא הנתונים מהATABעת, מוצרים נוספים, **השוקים או אשר הפסיק *שימוש***, אשר לא עומדים **ואו לא עדין** בדרישות הוראות הסימון המותחיבות בנסיבות העניין בשל מאוחר יותר.

דין

13. עסקין בנتابעת אשר דרכה ברוגל גסה על צרכניה ואו לקוחותיה של הנتابעת, ובכללם התובע, אשר התקשרו עימה במישרין ו/או בעקיפין באמצעות עסקה במהלך 7 השנים האחרונות או מיום שיווק המוצר על-ידי הנتابעת ועד לאישור התובענה כייצוגית, כהגדורתה בחוק הגנת הזכרן, תשמ"א – 1981 (להלן: "חוק הגנת הזכרן"), **צרבו את המשקה "Fresher" בטעם ביטר לימון (להלן: "המשקה ו/או המוצר") המובייל ו/או המשקה באמצעותה**, אשר יפורטו בtier שאפת בהמשך, תוך אמונה שמא המוצר הנ"ל הכליל **שימוש של רכיב פרי – קרי: לימון**, ברם, בפועל הזכרנים הוציאו עת גרסו כך לתוםם הוואיל והתרבר להם, רק בדיעבד, כי הוסתרו מהם פרטיטים מהותיים אודות טיב המוצר הנ"ל ואודות רכיבין, מושגוטם לקיפות זכותם הזכרכנית כליל תוך הטיעתם וועשkom עת ניצלה הנتابעת את בורותם של הזכרנים להוראות הדין המחייבות בנסיבות העניין והכל למען מקרים רוחנית; חופש בחירותם של הזכרנים נפם ונפנעה זכותם הקניינית, נפנעה האוטונומיה של רצונות בימוש זכותם הזכרכנית הבסיסית המותבעת בסיכון ביצוע השווה ובחירה מושכלת למרכיבי המוצרים החזוניים והרצויים עבורם אשר יש בהם כדי להשיא את תועלתם.

14. הנتابעת רמהה ברוגל גסה את הוראות **תקנות 2, 6 ו-6א לתקנות בריאות הציבור (מזון)(סימון)**, 1935 (להלן: "תקנות בריאות הציבור"), סעיף 2(א) לצו הגנת הזכרן (סימון ו/orיה של מוצר מזון), תשנ"ט – 1998 (להלן: "צו הגנת הזכרן") וכן תקנים ישראלים רשומים על-פי סעיפים 8(א) ו-9(א) לחוק התקנים, תש"י-53 – 1953 (להלן: "חוק התקנים") –

קרי: תי' 1071 – משקאות לא-כוהליים על עדכוני וכנ תי' 1145 – סימנו מזו ארו מראש על עדכוני ולהלן: "התקינה" כל ההוראות הנ"ל מעידות על רמיית זכויות הרכנים כלל מהו גם אי-ציוויסימון העובדה על-גבי אריזת המוצר, אשר מייבאת ו/או משוקת הנtabעת, כדרישות **תקנות בריאות הציבור והתקינה** בסימון המחייב בנסיבות העניין כי המוצר חם לעשיה משקה מזון בטעם ביטר לימון תוך סימון ברור כי איןו מכל פרי בגודל הנכון ובמיקום המיעד לכך, דבר זה מעיד לפחות עדים כי הנtabעת מציבה בכך עיניה רק את האינטרס שלה להשיא את רוחה ותו לאו.

טיעון משפטי

עליה לפי תקנות בריאות הציבור:

15. תקנה 6 לתקנות בריאות הציבור נועדה למנוע כל מצב של הטעה לצרכנים עת החزان ואו הבואן ו/או המשוק מסמן את מוצריו בדרך שבהם לצרכנים לסבור כי ערך המוצרים, כפי שהוא מסומן, שונה מערכם האמתי.

16. תקנה 6(א) לתקנות בריאות הציבור מטדרה את אופן סימונו מוצריו מזון שבטעמי פרי, שככלם **משקאות קלים ומשקאות מגוזים**; כאשר מוצר מסוים שכן בנסיבות בין רכיביו פרי שווה על החزان ו/או הבואן ו/או המשוק לסמן על-גבי האריזה ובגודל שלא יפתח מ-3 מ"מ כי המוצר **"איןנו מכל פרי"**.

17. משקה שבטעים פרי אשר משוקת הנtabעת אינו מסומן על-פי תקנה 6(א) לתקנות בריאות הציבור כאשר אם נعيין בכל התווית בכל דרך אפשרית בשום מקום על-גבי האריזה לא נמצא את הסימנו המחייב כדרישת התקנה הנ"ל המידיע את הרכן כי המוצר אינו מכל פרי.

18. לפי תקנה 2 לתקנות בריאות הציבור עולה כי מתקין התקנות ראה חשיבות בכורה לחילאות בנסף ובאיו-נפקא-מינה לכל חידוש ו/או שינוי אשר יתרחול, מעת לעת, בתקנות אחרות חרלוונטיות למוצר עסקין – דבר זה מעיד כי כוון של התקנות הללו שורר וגובר על כל דין אחר אשר בא במקביל להן.

עליה לפי חוק התקנים:

19. הנtabעת מפירה את סעיף 9(א) לחוק התקנים בכך שהיא רומרת במודע את חובתה ליבוא/לשוך את המוצר לפי דרישות התקינה מחייבת, קרי: תי' 1071 ותי' 1145 על עדכוניהם, המחייבים את הנtabעת לסמן את המוצר שבטעם פרי, כאשר אין תכולת פרי בתוקן רכיבי המוצר, בסימון על-גבי האריזה **"איןנו מכל פרי"** עוד בסמוך לשם המוצר.

20. יודגש כי סעיף 2(א)(1) לצו הגנת הצרך (סימון ואירועה של מוצרי מזון), תשנ"ט-1998 מחייב את הייצור/יבוא/המשווק כמו הנتابעת, לסמן את המוצר לפי תי"י 1145 ואף לפי תקן מיוחד/קבוצתי אשר חל על המשקה המוגז כאשר במקורה דן עסקין בת"י 1071.

21. התובע טוען כי המוצר נשוא התובענה עונים על דרישת סעיף 1.4.2. לתי"י 1071 המפורט להלן ואשר מתייחס למוצרים על בסיס חומרי טעם ורוח ומכלול פחות מ-10% רכיבי פרי בין אם מוגזים ובין אם לאו.

2. 4.1. משקה עשוי על בסיס חומרי טעם ורוח ומכלול פחות מ-10% רכיבי פרי:
 א. לא מוגז;
 ב. מוגז.

22. התובע טוען כי על-פי סעיף 8.3.1. לתי"י 1145 המפורט להלן חלה חובה על הייצור/יבוא/המשווק כדוגמתו הנتابעת לסמן את המוצר, במידה והיו מכילים רכיב פרי, את תוכלת ורכיב פרי כאחוזו ממאה אלף מעין ברשימה הרכיבים של המוצר נשוא התובענה אין ברכיביו המפורטים רכיב של פרי.

8.3.1 - גמולט רפלג, באיזוים למאת, מילמן באחד מהמקורות הבאים:
 8.3.1.1 - כאשר רכיב גזוי בשם של מוצר מזון או אשר שם מוצר חמוץ מתՔשר בדרך כלל לעניין הצרוך לשיכוב.

23. יוצא אפוא, שעל המוצרים המוגזים דוגמתו המוצר נשוא התובענה חל סעיף 3.3. מתי"י 1071 זהה לשונו:

3. 3. ציון
 המוצר יטבע כמפורט סעיף 2.3 בשינויים אלה:
 4. 3. 1. מחרט מ민ין 2.3.4.1 (מוגז) לסומר בשם "משקת... מוגז", בגין שם פרי שהמוצר עשי ממו. כל חמילום שבסם המוצר יסומן באיזוים שנדלק, גזע והזען וחיק.
 2.3.1.1
 4. 3. 2. שם מוצר מטוי 2.3.4.2 (מוגז), למוגט שסקאות סולן, כולל את חמולות יוגז. כמו כן יצורין חסם בשם המוצר. כבשוף המוצר נקבע שם פרי, האזן לפחות הקילה "בטעס" לדרגות: "газזו בטעס למוגז".

24. ולצורך מהchina להלן סעיף 2.3.1 לתקן 1071:

- ג. ג. סיכון
סיכון המוכר האזרחי בראש יהוד כטהור בתקופת הפלישה היה כמעט שיטתי ובלתי מוגן אל מול.
- ג. ג. ד. שפט הפליגר
שם המוכר טומן לפניו, דאותיות שנדרל, קבוצת הדשון והוים.
- ג'ירות משכליות לשם חמורף יסומנו באותיות ובסדרות שנדרל למוגל אותיות שם הפליגר, אולם לא מוגל טומן.
- ג. ג. ד. א. מבחן 1.4.1 א' (לא מוגן) יסומן בשם "משחה קל...". בינוין הפוי שבסמוך הוא עשוי.
- בגנוי משלו לשם המוכר ובמסגרתו לטעמן תכולות רכיבי חמילום: "מכיל %א פרי", "כאסר %א" בסיכון זה חותם מסגר שלם שאנו פון מ-10.
- ג. ג. ד. ב. מבחן 1.4.2 א' (לא מוגן) יסומן בשם "משחה בסעט...". אם והשנקת אותו מכל רכיבי פרי,
- יטומן בינוין המשני לשם המוכר ובמסגרתו ולמלחילום: "אינו מכל פרי", או להשנקת מכל רכיבי רג'אלום הבטחת קסינה מ-10%, בסיכון תכולות רכיבי פרי רק ברישימת חוכיכים לדוד חמילום: "רכיבי פרי".

25. על כן, משקאות מוגזים שלא מכילים רכיב פרי, יסומנו לפי סעיף 2.3. לתיי 1071 אשר הזכיר לעיל ובשינויים המופיעים בסעיף 3.3.2. לתיי 1071.

26. לsicום עליה מכל האמור כי תי 1071 על עדכוני מחייב את היצרך/היבוא/המשווק ובכלם הנקבע לסמן את המוצר במשקה מוגז בטעם פרי (בהתנאי כי תכולת הפרי עליה עלי שיעור של 10%) וכגוז בטעם הפרי (בהתנאי כי תכולת הפרי מתחת לשיעור של 10%) ובמסגרו לשם המוצר יש לציין "אינו מכל פרי".

עלילת חוק הגנת הצרכן

27. הנקבעה הינה "עסק" מתוקף היותה תאגיד מסחרי המuibאת/המשווק משקאות בטעם פרי.

28. התובע הינו צרכן של הנקבע אשר התקשר עימה בעסקה לרכישת המוצר המשווק באמצעותה כמותואר לעיל.

29. בתקשרוthonה של הנקבע עם התובע עברה הראשוona באופן חמוץ על איסור הנטיעה כי שהוא מוגדר בסעיף 2-1(ב) לחוק הגנת הצרכן כאשר על חומרת האיסור אנו למדים בדניא 5712/01 (עלילו) יוסף ברזני נד בזק – חברה ישראלית לתקשות בע"מ ואח' (להלן: "פרשת ברזני"), שם נאמר:

"האיסור הוא על התנהנות, וויסק עבר על לאו של איסור הנטעה גם אם דבר שהוא עשו – במעשה או במחלה – אך "עלול להטעות" צרכן, קרי גם אם אם איש לא הטעה כלל מאותו דבר שעשה. מדרש מכך, וכחוראת סעיף 23(א)(ג) לחוק, עסק שבר עברו וצמי לעמץ אם "עשה דבר העול להטעות צרכן בגין ההוראות סעיף 2". סטנדרט ההתקנות המדרש בהוראות סעיף 2(א) סטנדרט נובית הוא מן המקובל בחוראות חוק אחרות...".

30. הנتابעת פועלת בשיטתיות באופן שבו היא מטעה את ציבור הרכנים ובכללים המובע, אך היא נמנעת מלשם את המוצר נשוא התובענה בגין הוראות דין המחייב כאמור לעיל ובכך מונעת بعد הרכן לבצע השואה מושכלת בין המוצרים בשוק על-מנת לבחור בחופשיות, ללא הסתמכות מוטעית, את סל צרכתו האופטימאלי כראות עיניו.

31. חוק הגנת הרכן כשמו כן-הוא; לשון הוראות החוק מלמדת כי המשפט ראה צורך של ממש בויסות מסוין הכוונות בין העוסקים (בדמותה הנتابעת) לבין הרכנים (בדמותו המובע), וזאת לשם שמירה על זכויותיהם של האחראים ומבעלי פגוע באינטרסים הכלכליים של הראשונים מעבר לדריש.

32. הנتابעת מנצלת, למרבה הצער, את מעמדה מוחד ואת ברותו של הרכן מאייך עת נהגת להימנע מסימונו מוצריה נשוא התובענה כדיישת דין המחייב כאמור ואחת למען כרsum בזכות הבחירה וה毫不犹豫 של הרכן בכך לחייב את המוצר של הנتابעת ולהימנע מצריכת מוצר החברות המתחרות תוך הסתמכות הרכן על המציג המטענה אשר טמנה לו הנتابעת.

33. הנتابעת מכירה, בידוען, מוצר שיש בו כדי להטעות צרכנים ולגרור אותם לרכישתו תוך הסתמכות מוטעית על מה שנשמע ותוך בורות וחוסר ידיעת למה שהוחסר וכן סביר להניח כי הנتابעת השפיעה בצורה לא הגונה על בחירתו של הרכן להעדיף את המוצר על-פני מוצר חברות מותרונות אחרות.

34. יפים דברי כבוד בית המשפט ברע"א 2837/98 (עליו) שלום ארד ואה' נגד בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ:

"הטעיה היא הצורה כזאת. ההטעיה נוצרת כאשר קיים פער בין הדברים האמורים (או המסתירים) לבין המציאות. הטעה יכולה לבוש שתי צורות: האחת, הטעה במעשה על דרך מגע שהוא כולל פרטם שאינו תואם את המציאות; השנייה, הטעה נמודל, קרי: אי-גילוי פרטי מקום שיש חובה לנלומם".

35. התנהלות הנتابעת מולocrnia, בוגיון לסעיף 3(ב) לחוק הגנת הרכן, יש בה לכדי ניצול בורותם, לוכיוויתיהם הרכניים הקבועות על-פי דין, ומשפיעת באופן בלתי הוגן על הרכנים לשם ביצוע עסקה עימה תוך הعلمות פרטיים מוחשיים; באופן התנהלות זו נשק לכדי עושקרכנים תוך ניצול בוטה למרכז היחסים ופערו הכוונות העצום שקיים בין התובע או הרכנים לבין הנتابעת.

36. ובספרה של פרופ' דויטש עמי 442, מתייחסת לסעיף 3 לחוק הגנת הזכרן, נאמר:

**"המעקה אינה חייבת להתייחס למעדים קיצוניים שבם בהיעדר תקשורת
ינרם נסח חרין. נראה שדי בכך שמדובר בטעות או בשירות בסיסי אשר הזכרן
נקק להם, ואין בנסיבות חלופות טבויות בכך."**

37. ובספרה של פרופ' דויטש עמי 443, נאמר:

**"באשר לסוגיית התשפעה הבלתי חוננת ציינו לעיל את העבודה כי בדין
התזים הכלליים לא קיימת כו"ם עילה עצמאית בעניין זה. ההקינה של עילה זו
בנסיבות הדריכניazonka. ולא בנסיבות אחרים, עשוי להוביל על השקפה של
המחוקק בדבר קיום תלות של הזכרן בעסק, באופן המחייב את הדין בוחרות
מיוחד מפני החשש לניצול לרעה של אמו זה על ידי העסק."**

38. בהמשך לאמרו לעיל יוזג שוב כי קיים פער כוחות ואינפורמציה אודירם בין הזכרן לבין הנتابעת וכי האחרונה, בתור תבראה מסחרית, ברורה באופן סלקטיבי ומובהר אילו אינפורמציה לנוכח לצרכו אשר עשויה להשפיע לטובתה על התנהגוו הזכרנויות שתביאו בסוף יום לצרכי מօצריה. במצב דברים זה הזכרן נטהף בחסר אוגנים ואין לו מלבד לתה אימון במצג אשר הציגו לו הנتابעת והוא בתור שובי לחסדי הנتابעת האמין בתומו לממה שהבחין והסתמך עליו ובסוף יצא עסקה לפועל; אין עורין כי בדרך ההתנהלות שתוארה לעיל מנצלת הנتابעת את תמיינות של הזכרנויות והאימון אשר נותנים בה.

39. בהקשר זה ראה פרופ' דויטש, עמי 444:

**"חוק הגנת הזכרן אינו דורש חירינה של התנאים בהיקף בלתי סביר מהמקובל,
אליאדי בכך שהתנאים חורגים מהמקובל ותו לא. על זה יש להוסיף כי המוחוק
אייע וואת בתנאים הנוהגים בדרך כלל כתוף פטוק; אף אם תנאים מסוימים
מקובלים, עדין ניתן להעביר תנאים אלה דרך בו תיתוך נרמטיבי ולאפשר
לזכרן הסתלקות מהזהואה אם תוך המקבלה אינה רואיה."**

40. סעיף 4(א)(1) לחוק הגנת הזכרן, שעניינו חובת גילוי תוכנה אחרת הידועים לנتابעת הויאל ובאי גילוי התוכנה בכיוול שהמושר אינו מכיל פרי, חיות וצרך מן השורה אין ידע לקראו את הרכיבים של המושר ולהגיע למסקנה המושכלת והענינית מהו רכיביו של מושר כלשהו וכן בא המוחוק ודרש מיו היצוריה/יבואן/המושוק לסמן את המשקאות שלא מכילים פרי בצורה מופשטת אשר יש בה כדי להאר את זרכו של הזכרן לשם קבלת החלטה צרכנית מושכלת.

41. סעיף 36 לחוק הגנת הצרכן קובע כי עסקין בהוראות חוק קוגניטיביות שלא ניתן להתחנotta עליה, בלבד מוחלט בדרך שבה מוגנת הנتابעת, אשר מבצעת דיספוזיציה להוראות החיק הניל ופועלת ביד חופשיה כפי שעהה על רוחה בעניין אופן סימון המוצר כמפורט לעיל.

עלות לפי זכיית החוץ

42. חוסר תום לב – התנהלותה של הנتابעת לוקה בחוסר תום לבמושע בשלב הטروس-חויזי לפי סעיף 12 לחוק החוזים.

43. חוסר תום הלב מתבטאת בכך שהנתבעת מטעה, ביוודען, את ציבור צרכנית ובכללם הנתבע בכך שלא מיידעת אותן מהות המוצר אשר היא משוקת ופוגעת בזכותו שהזכרן על-פי דין זו זאת בכונה למקסם את רוחה ולמנעו بعد הזכרן למשם את זכותו הצרכנית להשווות בין המוצרים שקיימים בשוק ובכך לבחור את סל קניותיו האופטימיאלי לפי נתוניים אמינים ונכונים.

44. הטעה לפי סעיף 15 לחוק החוזים בכך שהנתבעת משוקת את עצמה כמי שפועלת על-פי הוראות דיני הכספיות וכאשר מטבחת העסק בין הזכרן לבין הנتابעת ומבלת האחורה לידיית את מלאה התמורה; וכן לרעה מצב שבו הזכרן לו היה מודע לכך כי רכבי המוצר אשר רכש מהתבעת לא תואם את דרישת הסימון על-פי דין, יצא אפוא כי לו היה מושלם המידע אשר הוועדר מן הזכרן מלכתחילה, אז היתה הסתרות גבואה כי הזכרן היה נוהג בצרה שונה והיה, מלכתחילה, מניע מלהתקשר בעסקה מול עסק אשר מתימר לפעול על-פי החוק משום שהוא בפועל לא מכבד אונן הוראות חוק.

45. חובת הגילוי של הנتابעת נגורת מוחבתה לפי סעיף 12 לחוק החוזים; בדבריו פروف' גבריאלה שלו בספרה, דיני חוזים – החלק הכללי: לקראת קודיפיקציה של המשפט האזרחי; עמי : 319

"סעיף 12 לחוק החוזים קובע כיoux את החובה לנוהג בדרך מקובלת ובתום לב במשא ומתן לקרוואת כויתתו של חוזה. מוחבה כללית זו נורית גם חובת גילוי של עבודות ממלוכיות במהלך המשא ומתן. הפרת החובה של חובת הגילוי לפי סעיף 12 מהוות הטעה על פי חסיפה של סעיף 15".

46. יפים לעניינו דברי בבוד השופט שמר בע"א 7/81 (עליו) פnidor – חברה להשקעות פתוחה ובגין בע"מ ואחר' נגד דוד קסטרו:

"יש נסיבות, בזע חובה על הצדדים לנקט פעולה אקטיבית של גילוי (חשווה: ע"א 323/80 [11]), ובמיוחד כאשר ברור לבעל המדייע שבין מנהלי המשא ומתן,

שקיים פער ממשי בין הכוונה של הצד השני לבין מה שהוא בר-השנה על-פי המקבב המשפטי והעובדתי לאמינו".

47. הנتابעת היא חברה גדולה בשיווק מזון ומשקאות ועל כן אי-גילוי פרטיהם מהותיים עולה כדי חסור תום לב משוער. לATABעת כוח רב בהשוואה לצרכן, יודגש כי אין מדובר בטעות בנסיבות העסקה שבדרך כלל אין החוק מכיר בה כהטעיה; לעניינו יפים דברי השופט חיים בע"א 2469/06 (עלין) רונן סוויסת ואח' נגד חברות זאגא בגוש 5027 חלקה 1 בע"מ נאה:

"על דרך להשילמה ניתן לומר כי טעות שישי בה כדי לענות את תමונת האכיפיות, הסיכוןים והשיקולים המשחררים שעמדו לנגד עניין המתקשר בחוזה, אינה טעה בנסיבות העסקה גם אם יש לה השלבות כלכליות המקירות על שווי המ麥בר".

48. אי גילוי מוטעם הנتابעת יצר אצל התובע מצג שווה לגבי הסיכוןים והשיקולים המשחררים שעמדו בפנוי. הנتابעת מנעה מסירה מידי מהווני למוחות המוצר ורכיבתו.

49. עורך על-פי סעיף 18 לחוק החוזים, יפים דברי פרופ' גבריאלה שלו (עמ' 341):

"הצדקה להתרבות זו היא מוסרית, והルעון המנתה את חזראת העורך הוא רעיון של מוסר וצדק חברתי".

50. צרכן שמתקשר בעסקה מול הנتابעת אין לו את הכלים לבירר את תוכן המוכר האמיטי ובillet בሪיה נכלל הצרכן לעסקה תוך הסתמכות על מצג שווא אשר שתהה הנتابעת בפנוי. הצרכן נתן באופנו מוחלט ליחסודה" של הנتابעת, בilet ברייה ומוחסר ידיעה, מקבל על עצמו את רוע הגזירה המרה.

51. הנتابעת עשויקת את צרכניה ובכלם התובע בכך שהוא, ביחסו, מנצלת באופן אקטיבי את חוסר ניסיונות ובורותם של הצרכנים כאשר האחוזנים מצדדים וראים באופן סימוני המוציארים, כפי שפורט ביותר שעת לילך, כתורה מסיני – דבר המעיצים את תחושת האמון שרווחים הצרכנים לATABעת ובכך נהיים מעין טרף קל להאבון הנتابעת, הבלתי נדליה, לרדייפת בע"ג.

עלילות לפי פקודות הנזיקין

52. סעיפים 35, 36 ו-41 לפקודות הנזיקין – רשלנות, חובה כלפי כל אדם והזבר מדבר בעדו – הילכה היא כי לשם קביעת קיומה של עולות רשלנות על פי סעיף 35 לפקודות הנזיקין, אשר

כוללת בחובה מצג שווה רשלני, יש להוכיח קיומם של שלושה תנאים מוצטברים: חותמת זהירותמושגית וكونקרטית של המזיק כלפי הנזוק, אשר מוכרע בהתאם למבחן הצפיפות הקבוע בסעיף 36 לפקוחת הנזוקין; הפרת חובת זהירות על ידי המזיק; קשר סיבתי בין הפרת חובת זהירות לבין הנזק ע"פ חלבת בית המשפט העליון ע"א 145/80 **שלמה ועקיין נגד המועצה המקומית בית שמש ואחרי** (להלן: "פס' י"ד ועקיין").

53. יש מקום להנימיך כי הנتابעת לא נקבעה משנה זהירות סבירה בנסיבות העניין מאשר הטענה כי נקבעה משנה זהירות סבירה בנסיבות העניין ולכן יש לראות בנتابעת כמו שהתרשלה כלפי הרכנים ובכללים התובע היהות ולתובע לא היה ידוע ו/או יכולת לדעת מה הן הנסיבות שגרמו לכך בעקבות התרחשותה. הדין מכיר בקיומה של חובת זהירות מושגית ביחסים שבין הנזוק לבין המזיק ואסם בין הנזק הספציפי לבין הנזק הספציפי, בסביבתו המינוחות של המקרה, קיימות חובת זהירות קונקרטית בגין הנזק הספציפי שהתרחש.

54. הנتابעת מצג שווה רשלני, בין אם גרסה זאת בתום לב ובין אם לאו, כי יש לסמן את המוצר מבלי לציין כי הוא לא מכיל פרי. הנتابעת נהגה כפי שעוסק סביר בנסיבות העניין לא היה נהג ו/או מנעה מלנהגו כפי שעוסק סביר היה נהג בנסיבות העניין ובמעשיה ו/או מחדליה, במחלה הרגיל של ההתקשרות העסקית שבינה לבין הרכנים, קיימת הסתמכות של הרכנים ובכללים התובע על המציג הרשלני שהחอง בפניהם ופעלו לפיו ואף נתנו בו אימון.

55. על-פי מבחני היציפות, הסובייקטיבי והאובייקטיבי, שנקבעו בפס' י"ד ועקיין – התובע הסתמך על המציג הרשלני המטענה וכוכחה פעל לפיו בעניינים עצומות וرك בדייעך התברר לו כי הטענה ונgrams לו נזק בגין אותה הטיענה והסתמכות ולכך היה על הנتابעת לצפות את התרחשות הנזק מה גם כשתאל של מדיניות משפטית האס יכלה והאם יש מקום לצפות את הנזק אשר מתרחש כאשר עוסק, כדוגמת הנتابעת, מנהיג משטר מטענה הופשה בזכויות זכויות, כדוגמת אי-סימון מוצר כדי במקורה דן, ועל כן התהנוות זו הינה מגונה אשר באה לכרטס בזכויות הרכן שהונקו לו על-פי דין וכעונש שכזה חייב, ברמות "ממשלה תתיכילית" אשר מגבשת את ערכי היסוד של השיטה המשפטית והמודיניות המשפטית הנורמטיבית, לצפות את התרחשות הנזק שנgrams או עלול להיגרם לצרכן לאור הסתמכותו על מגן רשלני.

56. קיים קשר סיבתי מובהק ויישר בין המציג הרשלני לבין הנזק אשר התרחש בפועל וידגש כי מדובר בסוג הנזקים שניתן לצפותו ושולל לבוא לאחר הדברים הטבעי שטורח לו בין העוסק לצרכן כדוגמתה המקרה דן. הנتابעת לא נקבעה לא ציינה כי המוצר אינו מכיל פרי ולכן אין לנتابעת להלן אלא על עצמה.

57. סעיף 56 לפકודת הנזיקין – תרמיות בכך שהנתבעת מצינה מג מטעה בכוונה להניע את הזכרן בלוחתך בעסקה כושלת. כאמור, מג שווה הינו הציג עובדות כוזבות על מנת לגרום לצד השני להסתמך עליו. המציג יכול לנבוע מעולות והשלנות ויכל לנבוע מעולות התרמיות (ראה: ע"א [מחוזי-נצרת] 1165/07 צטר' יש' ושות', משרד ערוף דין ואח' גוד מלון חוף רון בע"מ ואח').

58. סעיף 63 לפקודת הנזיקין – הפרת חובה חוקה, הנתבעת מפורה שורה מחוותיה כעוסק. התנהלות הנתבעת הינה שכזו אשר מונעת מצרכנית באופן שיטתי קבלת תמורה מלאה על מחותה המוצר אשר ווכשים. מה גס שלפי סעיף 31 לחוק הגנת הזכרן נקבע מפורשת כי די מעשה או מחדל בגין לפרקם ב', ג', ז' או ד'/ב' כדי עוללה לפי פקודת הנזיקין. הנתבעת אף מפורה שורה מחוותיה על פי חוק הגנת הזכרן כמפורט לעיל; כמו כן עלות לפי חוק החווים – התנהלות הנתבעת בתקופה הטרום-חויזת נגעה בחומר תום לב אשר פושא בכל חלקה טובה בנסיבות היחסים שבין הזכרן לנבעת כך שהנהלות הנתבעת כמפורט לעיל היא גורמת להטעית צרכנים וכן לכדי עושקם. אליבא דברי עולם, על מנת לבסס את העוללה של הפרת חובה חוקה לפי סעיף 63 לפקודת הנזיקין, יש לבחון את התקיימותם של התנאים המctrברים הבאים: **קיומה של חובה על-פי חוק; החוק נועד לטובתו או להגנתו של הנזיק; החובה על-פי החוק – הומרה על-ידי המזיק; הפטת החוק על-ידי המזיק גזרה נזק לנזיק; נזק שנגרם הינו מן הסוג אליו הצביעו אותו חוק.** מבלי להרחיב יתר על המידה בכל האמור אולם אין חולק כי הנתבעת בחנהלotta המתווארת בitor שאת לעיל הפרה שורה ארוכה של חובות הקבועים על פי חוקים רבים.

עלות לפי חוק עשיית עשור ולא במשפט

59. עשיית עשור ולא במשפט – כפי שתואר בתובענה זו בהרבה יתרה, הנתבעת עשויה עשור ולא במשפט במספר מישורים: החל Mai סימון המוצר כדרישת הדיין וכלה בכיסום וקיפוח זכויות הזכרן להשוות בין מוצרים זהים בשוק לצורך קבלת החלטה מושכלת אילו מוצרים לצורך ואיilo להימנע מצריכתם. התובע יטען כי על-פי מחקר אשר נערך באמצעות מרכז המחקיר והimidע של הכנסתה עוללה כי צרכנים, בישראל ובמדינות רבות בעולם, מעדיפים לקבל תמורה אמיתית וממציא לגבי תכונותיו האמיתיות והמלואות של מוצר בטорм החלטה באם לזרבו ואו להימנע מזאת. הנתבעת עשויה עשור ולא במשפט עת נמנעה מסירתו אותו מידע לצרken שאמור היה לקחת החלטה מושכלת אודות אופן ודרך צרכיתו למוצרים אשר משוקת הנתבעת.

עלות לפי חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו

60. סעיף 3 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו קבוע כי אין פוגעים בKENIOT של אדם; מכאן אנו למדים כי פגיעה וכיסום בזכות הזכרנית של צרך שווה לפגיעה בKENIOT הגורמת פגעה

חמורה אף בנסיבות הסחר הכספי בין התובע לבין הנتابעת ואף פגיעה קשה באוטונומיה של רצון המוכר למשת את זכויותיו הכספיות לחיליט אילו מוצרים היה מעדי לצורך ואילו היה נמנע מכך מכךם לאחר קבלת מלאה המידע הנדרש מהנתבעת.

גיאור ופירות נזק

61. התובע הינו צורן של המוכר של הנتابעת, והוא **נוגה לצריך את המשקה שבטעם ביותר לימון** המשווק על ידי הנتابעת תוך אמונה שמה המוכר הניל מכיל רכיב מסוים של **פרוי** בעוד שבפועל הוא הוטעה; כאמור הנتابעת הסתירה ממנה פרטיטים מהותיים בטיב העסקה וברכבי המוכר, ובכך זכותו הכספיית קופחה, בחירתו נעשה ונפגעה זכותו הכספיית, נפגעה האוטונומיה של רצונו ממש את זכותו הכספייה בחופשיות עת נשלה ממנה זכותו לערך השווה ובחירה מושכלת למרכיבי הכספייה החזקים והרצויים עבורו. לו התובע היה מודע לכך במעמד הרכישה, הוא לא היה נקשר לעסקה עם הנتابעת מלכתחילה.

62. משכך לא ניתן אפוא להתעלם מכך שגרם לתובע מעשי הנتابעת כאמור. לתובע נגרם נזק ממוני לרבות נזק שהוא בלתי ממוני.

נזק ממוני

63. נזכיר כי אין מחלוקת כי התובע צריך בפועל את המוכר של הנتابעת על אף אי-עמידתה של האחראונה בהוראות הדין, וכי הרשות הסתמך על הסימון הקיים על-גבי המוכר של הנتابעת וכי ידוע, רק בדייעך, אוזדות החסרת הסימון המתויב מההוראות הדין; במשמעות המתוארין של הנتابעת, כמפורט לעיל, גרמה האחראונה להפחחתה ערכו של המוכר אותו קיבל התובע ולמעשה פרת זה מכם את הנזק הממוני אשר נגרם לו بعد תשלום בגין מוכר אשר עברנו פחותה ממה ששוק בפועל. אשר על כן ניתן להעמיד את הנזק הממוני על גובה 20% ממחיר המוכר אשר שולם בפועל.

64. להלן אופן חישוב וסיקום הנזק שנגרם לתובעת:

התובע נוגה לצריך בממוצע 12 מוצרים בתוכלו של 250 מייל בחודש וזאת לשאץ כשלושה חודשים עבר להחלת תובענה זו. התובע, שילם סך של 5 נס עברו כל מכל משקה.
 $12 \text{ מוצרים} \times 3 \text{ חודשים} \times 1 \text{ נס} (5 \text{ נס} \times 0.2 \text{ שיעור הנזק}) = 36 \text{ נס}$.

נזק בלתי ממוני

65. כאמור, מעשייה של הנتابעת גרמו להעדר אפשרות סבירה אצל התובע למשת את זכויותיוऋון ולהשווות ב**拽** מוצרים שונים קיימים בשוק דבר שהייה אפשרי אילו הנتابעת הייתה מסמנת את המוכר כמתחייב בנסיבות העניין. פגעה ביכולתו של צורן לקבל מידע מהימן

שיאפשר לו לחשות ולרכוש את המוצר שבו חוץ על יסוד שיקולי איכות ושאר שיקולים שהם רלוונטיים להחלטה צרכנית, הינה גישה אשר הוכרה בפסיקות בית המשפט, והזק שנגרם בעיטה הינו נזק בר פיצוי ואף שומה לפצחות עלי.

66. לתובע נורם עוגמת נש ביזדעו כי חלק שלל עיי הנتابעת ובכך אף נפגעו זכויותיו כצרכן כאמור לעיל, נזק זה של התובע יש להערכו במסנה זהירות בסך של 4 ננ.

67. סה"כ הנזק המומוני והלא ממומי אשר נורם לתובע מהנתבעת הינו 40 ננ.

הسعدים המתבקשים

68. לאור תאמור לעיל, מבקשת בית המשפט הנכבד להורות על מנת הسعدים הבאים:

- אלשר את התובענה בתובענה ייזוגית.
- להציג את הקבוצה המייצגת לצרכי התובענה הייזוגית, כאמור לעיל.
- השבת כספי הצרכנים ו/או חלק החיסי אשר הופחת מערכו של המוצר בשל אי קבלת מידע מלא ואמיטי לצורך השוואה נכונה וקבלת החלטה מושכלת אליו מוצרים לצורך ואילו אחרים להימנע מצריכתם כמו כן פיצויים בעבר קיופה זכותם הצרכנית והתרבותית ישירה ו/או עקיפה באוטונומיה של רצונם ועשוקם תוך ניצול בורותם ואת מעמדם הנוכחי, מطبع מערכת היחסים הלא הוגנת השוריה בין הנتابעת לצרכנים, לידיית הדין המחייב בנסיבות העניין.
- ליtan צו המורה על הנتابעת לחוזל משוק המוצר, מבלי לסמו כדבוי וכדרישת הדין, אשר באה להריע עם הצרכן ושלא מגשמה את מטרת ותכלית דיני הצרכנות וכן להימנע מפגיעה בקניים של הצרכנים ובאותונומיה של רצונם למשם את זכותם לחופש הבחירה הצרכניות ללא כל השפעה אסורה בין במישרין ו/או בעקביפין.
- ליtan לתובע ולקבוצה כל סעיף נכון וצדוק בנסיבות העניין, לפי שיקול דעתו של כבוד בית המשפט.
- ליtan הוראות בדבר אופן פרסום ההחלטה בתובענה זו לכשותתקבל, לקבוע את נוסח הפרסום ולחיבב את הנتابעת בחוזאות הפרסום.
- להורות על תשלום גמול הוגן לתובע, בהתאם לאמור בסעיף 22 לחוק תובענות ייזוגיות, תוך חישוב זהיר בשיעור של 5% מגובה ההטבה אשר תפסק לחבריה הקבוצה.
- לקבוע את שכר הטרחה של באי כוח הנتابעת, בהתאם לאמור בסעיף 23 לחוק תובענות ייזוגיות, תוך חישוב זהיר בשיעור של 30% מגובה ההטבה אשר תפסק לחבריה הקבוצה.
- ליtan לתובע ולקבוצה כל סעיף נכון וצדוק בנסיבות העניין, לפי שיקול דעתו של כבוד בית המשפט.

סיכום

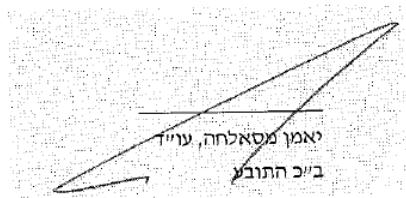
69. עניינה של תובענה זו בהתנהלות פסולה ובلتוי חוקית מטעם הנتابעת אשר בחרה לא לסתמן את המוצר כדין ולמנוע بعد צרכניה ובכללים התובע לקבל החלטה צרכנית מושכלת אילו מוצרים לצורך ואילו להימנע מצריכתם דבר אשר גורם להפחיתה ניכרת בערך מוצrichtה של הנتابעת.

70. נוסף על כך עניינה של תובענה זו בהטעיות צרכנים לגבי טיב ואיכות המוצר של הנتابעת ובעשיקם בדרך שבה הנتابעת בוררת את המידע ומעלה מצו שווה מול הצרכן אשר אינו משקף את למציאות החוקית של הליכי המשחר היומי ומונצלת את פער הכוחות והאיןפורמציה שבינה לבין הצרכן הפשט.

71. התנהלות פסולה זו גורמת לצרכני הנتابעת נזקים כבדים ביותר ולהם עומדות הזכות לקבל השבה ופיזוי סופי על אותם הנזקים.

72. תובענה זו מוגשת לכבוד בית המשפט המחויז בניצות בעל סמכות מקומית וعنيינית להזדקק לתובענה.

73. אשר על כן בית המשפט הנכבד מתבקש להזמין הנتابעת לדין ולהזכיר לשלם לתובענת ולהחבירי הקבוצה את מלא נזקיהם כמפורט לעיל או לפי כל פירוט אחר כפי שימצא בבית המשפט הנכבד לנכון וצדוק בנסיבות העניין וכן לחייב את הנتابעת בתשלום הויזאות משפט, שכ"ט בא-כח התובענות ומעי"ם כדין, הכל בכירוף הצמדה וריבית כחוק מהווים ועד למועד התשלום המלא בפועל.

תקנות חובענות יציגות, תש"ע-2010
טופס 3
(תיקנו 19)

הזהעה למנהל בית המשפט¹

לכבוד
מנהל בית המשפט

הגדון: הזהעה לפי חוק חובענות יציגות

מספר תיק: ת"צ 17-02-

בבית משפט: המחווי בנגזרת

שמות הצדדים: 1. עומי אנדורי – ת.ז. 19127903 בAlamat ב"כ אהמד מסאלחה – משרד עורכי דין
גוטרינעם

- .2. באמצעות ב"כ
- .3. באמצעות ב"כ

נגיד

מ.ש. פריש מרקטינג 2015 בע"מ – ח.פ. 515205649 באמצעות ב"כ

פרטי המודיע:

שם: עוזי יאמן מסאלחה

כתובת: מרחוב העליה 3 • ת.ד. 2262 • עפולה 1839203

תקיד חולין: טובע נתבע ב"כ נתבע חבר קבוצה אחר
את זהה על:

הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) להוק: הגדרת הקבוצה לפי הבקשה: כל צרכיה ו/או
ליךוחותיה של המשיבה, ובכללם המבוקש, אשר התקשרו עמהו במישרין ו/או בעקיפין באמצעות
עסקה במהלך 7 השנים האחרונות או מיום שיוק המוצר על ידי המשיבה ועד לאישור התובענות
ציגותית, הגדורה בחוק הגנת הצוק, תש"א-1981, וצרכו את המשקה "Fresher" בטעם
ביטר לימון (להלן: "המשקה ו/או המוצר") המיבא ו/או המשוק באמצעות צרכנים תוך אמונה שמא
המוצר הינו כלי שעור ממושך של רכיב פרי – קרי: לימון, בוטן, בפעול הצרכנים הושטו עת
גרסו נס תומם הניאל והתברור להם, ורק בדיעבד, כי הוסתרו מהם פרטיטים מהותיים אודות טיב
המוצר הנ"ל ואודות דרבינן, מושגראם לקיפוח וכוחם הצרנוני כליל תוך הטעינה וועסקם עת
ニצלה המשיבה את ברוחם של הצרכנים להזראות הרין המתיבבות בסביבות העניין והכל למען
מקומות רוחה; והופש בליריהם של הצרכנים נגמם ונפצעה כאותה הקניינית, נפצעה האוטונומיה
של רצונם במימוש ותוכם הצרנוני הבסיסית המתבטאת בסיכון ביצוע השוואה ובחיה
מושכלת למרכיבי המוצריים החיווניים והרציניים בו, אשר יש בהם כדי להשיא את תועלתם;
מורש הגשת הבקשה: 21.2.17; שאלות של עובדה זו משפט המשותפת לקבוצה לפי הבקשה:
כמפורט בבקשת לאישור תובענה יציגות המצ"ב; ממציא הבקשה לאישור התובענה: כמפורט
בבקשה לאישור תובענה יציגות המצ"ב; הסעד המבוקש: כמפורט בבקשת לאישור תובענה
ציגות המצ"ב; הסקום או השווי המשוערים של תביעותם של כל המנמים עם הקבוצה:
[סה"כ 20 מיליון];

החלטת בית משפט להחרר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) להוק:
החלפת בית משפט בדבר אישור חובענה יציגות או בדבר דחיה של בקשה לאישור לפי סעיף
14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1): ; עילות התובענה ושאלת של עובדה או
משפט המשותפת לקבוצה לפי סעיף 14(א)(3): ; הטעדים הנתבעים: [סה"כ 20

1 פורסם ע"ת תשע"ט מט' 6915 מזוז 29.7.2010 עמ' 1442.

תבונת

החלטת בית המשפט ולפיה ניתן בקשה למינוי טובע מייצג או בא כוח מייצג במקום
טובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק;
לא הוגש לבית המשפט, בתוך התקופה שקבע, בקשה למינוי טובע מייצג או בא כוח מייצג
במקום כל התוקפים המייצגים או כל אי הכוח המייצגים בתובענית יציגות אשר בית המשפט
אישור את הסתלקותם או מצא שנכזר מהם להמשיך בתפקידם לפי סעיף 16(ד)(2) לחוק;

הגשת בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיף 18(ג) לחוק;

החלטת בית משפט בכל הנוגע להסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק;

אחר:

להודיעו זו מזופים המסתמכים האלה:

.1. בקשה לאישור חבענה יציגות על צרפתותה

.2.

.3.

.4.

.5.

עוילן דין
מסאלחת יאמן
מ.ג. 43108
חותמה

21.2.17

נתקן

אהמד מסאלחה – משרד עורכי דין וגוטרמן
רחוב העליה 3 • ת.ד. 2262 • עפולה 1812201
טלפון: 04-6421553 § פקסימיליה: 04-6421553

ייפוי – כה

אוichim ahmed - A.D. 373737

ממנה בהא את עוז"ד א. מסאלחה / או עוז"ד ת. מסאלחה / או עוז"ד ג. מסאלחה / או עוז"ד א. אבו-אסחאך ו/או ג. אבו-חנאוכ' עורך דין אחר מושדי (כולם יחד וכל אחד מהם להזוד) להיות בא חי במשפט של סען אהmad (היום 15 בפברואר בענין לאהט זכון)

ambil לפגוע בכללית המוני הניל' הי' בא – חי רשי לעשות ולפעול בשמי ובמקומי בכל הפעולות הבאות, כולל או מקטן:

1. לחתום על וLAGISH כל תביעה או תביעה שכגד, ו/או כל בקשה, הגנה, התוגנות, בקשה לממן רשות ערעה, ערער, דין נסף הדרעה, טענה, תובענה או כל הליך אחר הנגע או הנבע מהליך וב"ל לילא יצא מהכלך.
2. להזמין עדין, לבנות מנוחם ולעשות כל הפעולות לפני תקנית סדרי הדין הקיימים כולם ושיהיו קיימים בעתיד או פעולות בתקוף כל חוק פזודורה אחרת שחלה או שתחול על התביעה או על המשפט הניל'.
3. לחתום על ו/או לשלווח הראות נטורניות או אחרות, לדרש הכרות פשיטה גל, או פירוק גוף משפטו ולעשות את כל הפעולות הקשורות והונכחות מהענין הניל' לא יצא מהכלך.
4. לבקש ולקלח חוות דעת דופאית מכל רופא ומוסד שברקאות או חוות דעת אחרת הנוגעת לשניין הניל'.
5. להופיע בקשר לכל אחת מהפעולות הניל' בפני כל דין המשפט, בתוי הדין ל민יהם או מוסדות אחרים הן משלתייםthon אהדים ריק בדרגה בה הוגש יפי הכח.
6. למסור כל עניין הנגע או הנבע מהענין האמור לעיל לבודדות ולהחותם על שטר בורין כפי שכא חי מצא לנכון ולתועל.
7. להופיע בכל עניין הנגע או הנבע מהענינים האמורים לעיל לפני שוקל דעתו של בא חי ולהחותם על פשרה כו'ביבה'יש או מחוץ לה.
8. לגבות את סכום התביעה או כל סכום אחר בכל עניין מהענינים הניל', לרבות הוצאות בימ'ש ושכר טרחת עוז'ד, לפחות כפל סכום וחפץ ולחת קובלות ושחרורים כפי שכא חי מצא לנכון ולתומאים.
9. לדוחא לפועל כל פס' או החלטה או זו, לדרשנו בו מכירה או פקודת מסדר ולעשות כל הפעולות המותזר עפ'ז' חוק החוצה לאפוא ולהתקנות שלפי.
10. לנקוט בכל הפעולות ולהחותם שלפי.
11. להופיע בשמי ולייצגנו בפני מ廷לן מקרע' ישראל, ושירות מקומית, שם המקרען, עמידר, רשות הקרן העממית להרשות ע"י אהודה ו/או בכל שותה ציבורית ו/או מוסד, גוף או חברה פרטיטים או ממשלטיים אחרים הקשורים בעניין המפרט לעיל וכן להחותם כשמי בקשר להברה ונכסים אחרים למינויים ולבצע בשמי כל עסקה (ויסטפוייצה) המותרת ע"י החוק וליתן זהירות, קבלות ואישוריהם ולקלח כל מסמך שני רשייא לקלבו עפ'ז' דין ולבצע העבורה בחומרה ולא תמרדה.
12. ליתגנו ולהופיע בשמי בפני רשות החברות, שם השותפות ורים אגדות שיתופיות, להחותם במקומי על כל בקשה או מסמך אחר בקשר לשום גוף משפט, לטפל ברישומו או מהיקתו של כל גוף משפט ולטפל בכל דבר הנגע לו ולבצע כל פעולה לאורכו נוף נשפטין.
13. לטפל בשמי בכל הקשור לדיוטם פטנט, טימני מסחרי וכן בכל זכויות אחרות המוכרות עפ'ז' התקון.
14. להזכיר או לכפר באישום שלא בבחינת הנאשם ו/או בעדרו.
15. להחותם על יפי כח בלתי חזויים.
16. להעביד יפי כוחה על כל הסמכויות שבו או חלק מתן לעוז'ד אחר עם וכות העברה לאחרים, לפטרם ולמנת אחרים במקומות ולהאל את עניין הניל' לפי ראות עיניים ובכלל לעשות את כל הצעדים שימצא לנכון ומויעל בקשר עם המשפט או עם עניין הניל' והנני מאשר את מעשי או מעשי מלאה המקומ בתקוף יפי כוח זה מראש.

הambil דע על ימי ים אבוי החותם שא' בבחינת הנאשם ו/או בעדרו.

ולראיה באתי אל החותם, היום יומן 1 לחודש 2017

עוורך דין
מסאלחה יאמן
 מ.ר. 48108

עוורך – דין

חתימה

חתימה

הנני מאשר את החותמת מושי הניל'
 וויליאם א. אהמד William A. Ahmed
 ס. פ. 2017